

ga hotele izsesati do zadnje kaplje krvi. Če ste taki nacionalni ekonomski, pa ukrenite vsaj enkrat kaj pametnega, iz česa bomo lahko sklepali, da imate srce za nas okoličane, pa bodite uverjeni, da vam bomo hvaležni kot smo hvaležni našemu nepozabnemu gosp. Žičkarju.

V cerkvene zadeve se nikdar ne vtikajte, posebno pa sedaj ne, ko se navdušujete za Lutro in njegov kriv nauk! Če bomo kedaj zidali cerkev, zidali jo bomo iz svojega, za Vaše lutrovske groše ne bomo beračili! To si zapomnite! Ljudstva kljub temu ne bomo tako nesramno izsesavali, kot ste ga dosledno Vi! Vedno smo imeli več sreče in ljubezni za našega kmeta kot Vi ter dokazali to dejanski. Kaj pa lahko Vi v tem obziru dokažete? Nič in zopet nič! Kmet vam je bil vedno: windischer Tost in kar je sličnih ljubeznivih izrazov več, sladkali ste se mu le tedaj, če ste ga potrebovali ali če vam je nosil svoje krajarje.

Najbolj vas peče kmetijsko društvo! Verjamemo, saj smo se že bali, da boste zblazneli, tako ste besneli in še besnite, ko smo ustanovili ta prepotrebni zavod za našo gospodarsko neodvisnost in samostojnost. Dokler smo vam še nosili svoj denar, ste se lažje prenašali, ker pri tem vsaj vaša mošnja ni trpela. Sedaj pa, ko smo vam v zahvalo za vaše neštevilno grdenje, psovanje in nasprotovanje obrnili hrbet in uvedli praktično izvrševanje gesla: Svoji k svojim, sedaj sikate kot kače in kličete vsemogoče faktorje na pomoč. Da bi ta zavod ne prospeval, bi seveda radi videli. V duhu že sedaj vidite njegov polom. Pa ne prenašate se, gospodje, z vašimi halucinacijami. Povemo vam na uho, da kljub vsemu vašemu zabavljanju, obrekovanju in lažnjivemu govorjenju kmetijska zadruga sicer počasi, a stalno napreduje. Da ste se v svoji kolobociji spravili tudi na klobučarja Jankoviča, katerega imenujete nesamostojnim, ker ne mara pljuvati po vašem slabem vzgledu v lastno skledo, ampak hodi zvest si svojega slovenskega pokolenja z nami okoličani pot slovenskega nacionalizma, je pri vaši zmedenosti in nelogičnem sklepanju samo ob sebi umevno. Značilno za vas in vašo politično dekadenco pa je, da ste tudi to priliko — zvesti svojim tradicijam — porabili, da denuncirate uzornega učitelja okoličanske šole gosp. Koserja. Njega to vaše blatenje ne bode preveč bolelo, ker ga poznamo kot moža samostojnega, neupogljivega značaja, ki deluje z odkritim vezirjem ne pa kot njegov tovariš na nemški šoli, ki v zasebnem pismu prosi č. duhovščino, da naj nikar ne smatra prepovedi krajnega šolskega sveta, da se deklice nemške šole ne smejo pokloniti v slovo g. Žičkarju kot demonstracijo proti g. Žičkarju ali duhovščini sploh, v javnosti pa se pusti hvaliti, da je vsled svoje paznosti zavrnil to strašno nesrečo!

Najbolj se je moral vlč. g. Žičkar smejeti, ko ste mu očitali, da je on posredoval, da so se tri nemške deklice poročile s Slovenci. Menda ni bilo nobenega človeka, ki je tako nerad videl teh zvez iz umevnih vzrokov, kot ravno njega. Sicer pa bode menda gosp. Rupnik protestiral, da ga štejete mej Slovence, vsaj je dovolj »heilal« z vami po ultranemških gostilnicah. Mi takega političnega tovariša vsaj z vso odločnostjo odklanjamo.

Da je hotel gosp. Žičkar še sedaj pred svojim odhodom neko osebo v vitanjski župniji poročiti z nekim Slovincem, da bi spravil dotično posestvo v slovenske roke, tej bedasti trditvi se morajo krave smejeti. Take osebe vam iz srca radi prepuščamo, vsaj bi morali omilovati vsacega človeka, če bi si hotel naložiti tak nemški križ na svoje rame.

Dovelj! Vsega nakrat povedati ni dobro. Gosp. vitanjskim dopisnikom želimo, če bodo spet kovali kak dopis v kompaniji, da bi kazali vsaj malo logike, da bo vredno polemizirati. Adijo!

Ptuj. Cenjeni gospod urednik! Dopisnik iz Kaniže pri Ptujih dregnil je s svojim dopisom, ki ste ga priobčili v vašem listu z dne 19. aprila t. l. št. 16, neusmiljeno v sršenovo gnezdo in razbesnil »čiče«, »cence« itd., ki imajo svoje prodajalne v Bismarkgasse. Poslali so vam zaporedoma izjave, v katerih priznavajo potrebo znanja slovenskega jezika. Strašilec je v svoji izjavi še posebej povdarjal, da že od mladosti obučuje v slovenščini in da pozna že od takrat občevalni (materni) slovenski jezik. Ti čiči, cenci, šeki itd. povdarjali so potrebo znanja slovenskega jezika in so si mislili, zdaj jih imamo, zdaj bo pa že dobro. Kmetje bodo zopet k nam v štacune prihajali. Ljubljenci Bismarka! O ne! Mi se ne zadovoljimo s tako majhno izjavo, mi hočemo še več. Mi hočemo, da spoštujete naš slovenski jezik. Mi hočemo dalje, da slovesno izrečete, da se ne boste nikdar več udeležili demonstracij proti Slovincem. Mi hočemo, da od slej redno plačujete za »Družbo Sv. Cirila in Metoda, in da ne boste podpirali »Südmarke«, »Südmarkbanke« in »Schulvereine«.

Cenjeni gospod urednik! Takrat ko so ptujski »purgarji« sklepali o »Bismarkgasse«, niso najmanj mislili na odpor, kateri se bode vsled »Bismarkgasse« pojavil pri slovenskih okoličanih. Pridite ob nedeljah v Ptuj, in prepričali se boste osebno, kakšna praznота vlada v štacunah po Bismarkgassi. Tudi ulica je jako skromno obljubljena. Zavedni okoličan napravi rajši ovinek, samo da mu ni treba skozi to zoprno »Bismarkgasse«. Trgovci v Bismark-ulici opazili so to takoj ter so začeli tuhtati, na kak način bi privabili nekdanje stranke nazaj. Bistri Sellinschek jo je prvi potuhtal. Dal je naznaniti, da dobi vsak, ki si je pri njem v raznih slučajih nakupil blaga in plačal 100 kron, 1 krono nazaj. Dobro jo je pogodil, pa na te limanice se mu nobeden ne vsede. Pametnejši so bili baje drugi njegovi tovariši. Stavili so — tako se govori — pri zadnji seji mestnih očetov predlog, naj se Bismarkgasse premesti v ulico, kjer je »Narodni dom«, in ki se imenuje »Postgasse«. Ta vest se namreč raznaša po mestu z vso gotovostjo in v tej ulici bivajoči Nemci, v svesti si, da bi radi tega njihova obrt trpela, pripravljajo se na odločni odpor. Seveda Slovenci tudi ne bodo rok križem držali, če se ta vest uresniči. Zvite glave so ti mestni očetje. Pa jim vse nič ne bo pomagalo. Imejte svojo »Bismarkgasse« tam, kjer ste si jo napravili. S premenitvijo Bismarkgasse v Postgasse ne dosežete ničesar, k večjemu napravite še več novih ubožcev. Prepozno ste se skesali. Dan plačila prihaja vedno bližje. Po lastnem prijatelju in kričaču Wolfu ožigosan pek in župan Ornik hodi klaverno okoli, maja se mu županski stolec. Volitve se bližajo, njegova četa je silno majhna, prijatelj skoraj-0. Bog mi pomagaj, vzdihuje. Kaj bo z mojo plinarno, kaj z žago, kaj s klavnico? Da, ljubi Ornik! Usodepolni oblaki se zbirajo nad tvojo glavo!

Ne zamerite mi vi ptujski »purgarji«, če sem vas malo pošegetal, sedaj sem rabil le glave-rokavice, če se ne poboljšate, uporabil bom rokavice iz ježove kože. Pozdravlja vas iskreno vaš Sršen.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mil. knez in škof sklicujejo s posebnim pismom za 4., 5. in 6. septembra t. l. škofijski zbor v Maribor.

Poroka. Gsp. dr. Silvin Hrašovec, c. kr. sodni pristav v Mariboru, se je poročil z gospico Olgo Grebenc, hčerjo gosp. Fr. Grebence, posestnika in trgovca v Velikih Laščah. Čestitamo! — Dne 12. t. m. se je poročil gosp. dr. J. Dijak, c. kr. sodni pristav v Šmarju pri Jelšah z geo. Zoro Štožirjevo iz Zagreba.

V Narodnem domu mariborskem je odslej znanprej preskrbljeno tudi za prenočišča.

Dvorni svetnik Šuklje je v torek in sredo bival v Mariboru ter se posvetoval z ravnateljem Schreinerjem o važnih šolskih zadevah.

Iz šole. Izpit učiteljske usposobljenosti so v Mariboru naredili: gospod K. Majer, učitelj pri Sv. Janžu na Dr. p. in gospice Filomena Kosi, učiteljica pri Sv. Andražu bl. Leskovca, Marija Stupan, učiteljica v Zibiki in Ana Vauda, učiteljica v Radvanju blizu Maribora. — V Ljubljani so naredili skušnje za učiteljsko usposobljenost sledeči gg. oziroma gospice: Marija Hiti na Bizeljskem, L. Kalič v Gornjem Gradu, Ana Steska pri Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah; Matej Jenko in Anton Kuhar v Trbovljah. Za meščanske šole z nemškim učnim jezikom je naredila izpit z odliko Božena Serbec.

Iz nemške šole. Učitelj: »Katero poslopje v Mariboru je najlepše?« Učenci molče. Jeden vzdigne roko. Učitelj vesel: »No povej!« Učenec: »Narodni dom.« Učitelj jezen: »Sedi! Danes ostaneš eno uro po šoli!« Tako se je dogodilo nedavne čase v neki mariborski deški šoli.

Za okrajni zastop mariborski so izvoljeni iz veleposestva, veleobrti, mest in trgov sami Nemci, večinoma Mariborčani. Okrajni zastop je torej v mestnih rokah, namesto v okoličanskih, za katere je vstvarjen. Danes je volitev iz kmetijskih občin, katere se udeležujejo letos prvokrat tudi Slovenci. Kakor ravnokar izvemo, so Slovenci ostali s 60 proti 69 glasovi v manjšini.

V Št. Ilju pod Turjakom ima dne 20. t. m. prvi občni zbor, h kateremu pride bržkone tudi revizor gsp. Jošt iz Celja. Pričakuje se mnogoštevilna udeležba.

Iz Poličke vasi nam pišejo, da se ondotni župan zelo trudi spraviti slovenske otroke v šentiljsko nemško šolo. Narodnjaki, glejte mu na prste!

O grofu Stürkhu, kojega smo vzeli danes tudi v politični ogled, izvemo sledečo dogodbico. Nemški grof se je vozil na progi Spielfeld-Radgona. Sprevodnik pride k njemu, da včipne tudi vozno karto nemškega grofa. Grof: »Ali ste Slovenec?« Sprevodnik: »Sem, gospod grof!« Grof: »Potem ne dobite od mene nobene napitnine!« Sprevodnik: »Ali mislite, gospod grof, da bom za vašo napitnino prodal svojo narodnost?« In Stürkh je namesto odgovora namrdnil svoj grofovski obrazek.

Iz Kozjega se nam piše: Naša pošta je dobila nemško-slovenski poštni pečat. Sploh lahko rečemo, da se je na naši pošti v zadnjem času marsikaj obrnilo na boljše.

Predrznost kozjanskih nemčurjev. Pri nas je lepa navada, da postavijo 1. maja veliko mlajo v proslavo Marije. Okrašena je bila z lepimi venci in plapolale so razne rudeče-bela banderca. Ta prikazen pa je tako raztogotila in razkačila naše trske nemškorčke, da so se jim od same jeze tresle ponarejene germanske hlačice. Modro so pretresovali, kaj bi storili. Čujte in strmite, kaj so iztuhali. V noči od 1. do 2. maja so vtihotapili na našo mlajo, ki je Mariji v česčenje postavljena, nemško trobojnico, ki je visela do polovice mlaje. Razčesali so vse vence raz njo in pometali po tleh. Vsak je obsojal to delo ter obžaloval, da se v našem trgu nahajajo tako brezumni ljudje, ki skrunijo z nemškimi trobojnicami Mariji posvečeno mlajo. Naši krščansko misleči mladeniči so to ostudno delo še pred solnčnim izhodom zapazili in razčesali nemško trobojnico z naše mlaje na tisoč koscev in jih razmetali po trgu, da hodijo po njih tudi naši nemškorčki sebi v sramoto, nam pa v veselje.

Jareninsko bralno društvo je slavilo dne 13. t. m. desetletnico svojega obstanka. Došlo je več pozdravnih pisem. Natančneje poročilo še objavimo.

V Iki iščejo zdravja trije č. gospodje naše lavant. škofije: kapelan A. Drofenik, župnik Franc Brglez in dekan Jernej Voh.

Poleg njih se tam zdravijo še č. o. Heitzmann S. J. iz Serajeva, č. g. P. Krämer misijonar z Dunaja in 10 drugih duhovnikov iz raznih vladikov našega cesarstva. Vreme jim neki ni ugodno, ker dan za dnevom dežuje, a drugače se hvalijo, da so dobro preskrbljeni. Imajo tudi svoje »Šmarnice«.

Iz Marenberga. Dne 8. maja bila je v Marenbergu volitev načelnika, namestnika in odbornikov. Izvoljeni so Nemci s pomočjo dveh pooblastil iz industrije. Navadno je bilo 17 glasov na nemški strani, 14 na slovenski. Slovenci so stali močno kakor skala in sicer iz Ribnice Miklavc, Zapečnik in Streicher, iz Pernice Kreinc iz Vuhreda Rojak in Pahernik, iz Vuzenice Gaberšnik in tovariš njegov, iz Sv. Antona Mravlak, iz Remšnika Gregl in Žmavc, iz Primona Helbl, iz Marenberga Klobučar in Ternik. Gospod Pahernik iz Vuhreda je zopet pokazal svojo odločnost za blagor slovenskega naroda. Vsem blagim in narodnim volilcem kličemo gromoviti živijo za sedaj, za prihodnjo dobo pa popolno zmago.

Sv. Trojica v Slov. gor. V nedeljo je imela kmetijska zadruga zborovanje. Ljudstva je bilo izredno veliko, celo od Male Nedelje so prisli trije imenitni možje, med njimi g. Kocbek, da bi g. Kača slišali. Zopet se je pokazalo, da je zanimanje za zadrugo veliko in splošno; pa zakaj bi ne bilo, saj je to edina pot, da se kmeti reši pogina. Gospod Kač je pa tudi tako ognjevit govoril, da so nekateri poslušalce solze polile. Posebno o mlekarstvu je nam razjasnil, koliko dobička bi imeli kmetje, če bi si napravili mlekarnico, ker le tako bi bilo kmetu mogoče podkupce podrinoti in samemu direktno, torej v veliko boljši denar spraviti; torej na dan z mlekarnico. Nadalje je govoril o zavarovanju, kar je tudi izmed najpotrebnejših reči za kmeta, da mu ni potreba na stare dni siromaške palice v roke prijeti in beračiti iti, ako obnemore. Še več drugih jako dobrih reči nam je prednašal, za kar mu najiskrenejšo zahvalo izrekamo. Zborovalci so sklenili, da si napravijo mlekarnico in sicer takoj pri Sv. Trojici in v Bišu, kateri se bodeta zvezali. Vabimo torej vse kmete k množičnemu pristopu. — Po želji več udov se bode tudi zadruga posojilnica ustanovila in sicer po Raifaisenovem sistemu. O tej stvari, namreč o mlekarnici in posojilnici, se bode v nedeljo, dne 20. t. mes. ob 8. uri zjutraj posvetovalo in vabimo ude, kakor tudi neude k obilni udeležbi.

Vrla služabnica. Iz meščanskih krogov nam pišejo: Ljubi »Slov. Gospodar« si v tem mesecu tako lepo opisal smrt in pogreb priproste kmetijske deklice jareninske, da si se vsakomur še bolj prikupil. Tvoje naročnike in bralce pa gotovo tudi razveseli, če jim včasih kaj o pridnih služabnikih poveš, kojih nam tako pomanjkuje. Zato si upam to-le poročati: V ponedeljek so zvonovi dveh mestnih župnijskih cerkev v Mariboru zaznanjali, da nekoga k pogrebu nesó. V dolgi vrsti ljudij je pet duhovnikov spremljalo k zadnjemu počitku 56 let staro Juljano Šaleker. 35 let je služila v eni hiši — v pekariji v koroški ulici, tako zvesto in pridno, da so jo čislali kot svojo hčer ali mater. Skromno, ponižno, neutrudljivo delavno ter vzgledno pobožno je živeła, tako, da so jo vse pridne služabnice spoštovale in ljubile. Kar si je z delom svojih rok od ranega jutra do pozne noči prislužila, delila je revežem in jih prosila, naj molijo za njo. Zato so pa tudi preč. g. stolni župnik na grobu o njej toli ganljivo spregovorili in navzoče služabnice opominjali, naj se po vzgledu rajne Juljane ravnaajo! Bog ji daj večno luč, nam pa, da za njo hodimo, da smo zveste svojim gospodarjem in gospodinjam, da pridno delamo in Bogu služimo.

Jungovci narodne izdajice. Dne 3. majnika smo pisali v našem listu pod tem naslovom: V »Učiteljskem Tovarišu« smešijo spodnještajarski socialdemokr. učitelji (jun-

govci) naše poslance zaradi abstinence ter so se s tem postavili na isto stališče, na katerem stojé naši nemškutarji. Jungovci so najprej vrgli vero od sebe, sedaj pa pride narodnost na vrsto. Opozarjamo narodnjake, da iz vseh šolskih svetov in društev zapodijo jungovskega »Učiteljskega Tovariša« ter naročijo raje »Slovenskega Učitelja«, ki je glasilo poštenih krščanskih učiteljev, kojih je še hvala Bogu tudi pri nas precej. Kaj so nam jungovci na to mirno in stvarno pisano notico odgovorili? So morda rekli, da to ni res, da so vrgli narodnost od sebe? Ne, temu ne oporekajo. Ampak iz jeze, da smo jih v javnosti razkrinkali ter pokazali na njihovo luknjasto narodnost, poslali so nad nas najspretnejšega psovalca izmed svojih vrst, ki nas je v »U. T.« obsipal s sledečimi ljubeznjivostmi: »Gospodar« je »listič«, v kojem se »nabirajo vsi izbruhi zavisti, sovraštva in gnjeva proti učiteljstvu, kakor se na javnem smetišču nagromadijo nesnage vsega mesta. In časih pljune še kakšen prodan člen naše (učiteljske) zadruge na ta kup...« (Tako imenuje krščansko misleče učitelje!) »Gospodar« odkriva »sovražstvo« do učiteljskega stanu, priporoča »gnjev do učiteljstva«, »zviija na prav licemerem način svoje oči«, je »pobožen list.« »Gospodar« je dne 13. maja t. l. dosegel »vrhunec nesramnosti«, list »brez vsakega stida« dela »gonjo« proti »U. T.«, ki je »pravzaprav zavraten napad na ves (!) stan, na vse (!) učiteljstvo!« Naša pisava je »nestidnost«, naša pamet »klerikalna«, naš urednik da učiteljem »požirati neprebavljivo hrano« in jim zadaja velikodušno in radodarno »klafute«. Sumi nas, da se nam je »pamet prav pošteno zmešala«. Do vseh teh zaključkov dospel je gospod jungovec po naši nedolžni zadnji notici, ali kakor sam pravi, »po zadnji budalosti in neotesanosti »Gospodarjevi«. In čeravno pride že enkrat do zaključkov, vendar pošilja vnovič na naslov »Slov. Gosp.« še naslednje izbrane besede: »po farizejskem načinu zviijati svoje oči, licemerno zatrtje, notoriški sovražnik, zapeljivec, nesramen list, strupen način, strupeno želo, brutalnost itd.« In že celo hripav kriči v psovanju res nedosežni jungovec: »Proč z Gospodarjem!« To je ves odgovor na našo trditev, da so jungovski učitelji vrgli od sebe vero in narodnost! Zares temeljito in olikano sestavljen odgovor! Mi ga jemljemo s smehljajem na znanje ter hvalimo Boga, da imamo take nasprotnike. Kajti naše ljudstvo in naše razumništvo sedaj ne bo več pomisljalo, ampak povsod energično pokazalo vrata »Učiteljskemu Tovarišu« in njegovim širiteljem!

V Ptuj se je opustilo z ministerskim odlokom eno notarsko mesto.

V Mariboru se je v ponedeljek ustanovilo trgovsko in obrtno društvo za Štajarsko. Na zunaj se je govorilo, da se gre za boj proti »klerikalnim« konzumom. Pravi namen društva pa je označil na shodu dr. Volfhart, ki je povdarjal, da je tako društvo bilo za Spodnji Štajar potrebno, kajti le gospodarsko trden (nemški) narod lahko tudi v narodnostnem oziru vspeva. In na to zborovanje je vabil ljubljanski »Slov. Narod« in udeležili so se ga — slovenski trgovci. Kje je Vaša narodnost? Na shodu je paradiral seveda tudi ptujski pek Ornik! V Ptuj pa se čudi, ako Slovenci rajši kupujejo moko v Peter Majdičevi štacuni nego pri njem! Ptujski Šulfinč je napadal naš list, za kar ga bomo po zasluženju okrecali. Kdor živi od Slovencev, ne sme napadati slovenskih listov, sicer se lahko zgodi, da Slovenci ne bodo več hodili v njegovo štacuno.

V Slivnici pri Mariboru zidajo novo šolo. Strašno se jim je pa hitelo z nadpisom. Komaj da so postavili glavne stene, že so naredili nadpis: Volksschule. Tako torej, ponosni Slivničani?! Jezik, katerega govorite, torej ni niti toliko vreden, da bi se čital na šoli, v katero pošiljate svoje otroke? Kje je Vaš ponos, Slivničani, da tako zame-

tujete jezik svojih mater? Ali boste sedaj res srečni, da ste si hodili po nadpis za svojo šolo k Nemcem? Ponosni Slivničani, kako dolgo se boste poklekovali pred Nemci in oboževali njih jezik?

V Celju je umrl 14. t. m. Friderik Mathes, posestnik hotela »Erzherzog Johann«, rodом Dunajčan. Bil je sprva še precej trezen Nemec; no s časom so ga naši nemčurji spreobrnil in pri izgredivih proti Čehom je imel že tudi on »besedo«.

Glediška predstava v Celju. »Martin Smola« se bo imenovala igra, ki se bo igrala v Narodnem domu 20. t. m. Sodelovala bode razun najboljših celjskih diletantov tudi izborna moč na ljubljanskem gledišču v osebi gosp. Danila. Ker je vsebina tej igri nedosežno komična in ta predstava sklepna v tej sezoni, nadjati se je prav obilne udeležbe, ne glede še na to, da je čisti donesek namenjen v prid našemu marljivemu režiserju.

Naša gimnazija. Zopet prihajajo nevesele vesti iz tega zavoda. Profesor Straubinger se je pridružil nemškim četrtošolcem pri izletu v Cmurek. Nazaj grede so peli dijaki »Deutsche Wacht« in Straubinger jim je baje pomagal. Nadzornik Lampl je to slučajno slišal, ter mu dal samo reči, da to ni bilo prav. To je bilo vse! Straubinger je znana oseba v Mariboru. On je član vseh znamenitejših nemških društev. On je znan mariborskim Slovincem kot njih neprijatelj. Znan pa je tudi prebivalcem okoli Narodnega doma, kjer se rad sprehaja ter opazuje, kateri gospodje in dijaki zahajajo v Narodni dom.

Žičkarjevi predlogi. Predlogi, ki jih je stavil poslanec Žičkar in koje omenjamo v uvodnem članku se glasita: I. Poslanec Žičkar in tovariši predlagajo: Streljanje proti toči se je, kakor znano, dobro obneslo. Toda mnoge občine si ne morejo nakupiti potrebne priprave in smodnika. Med take občine spadajo tudi Senovo, Brezje in nekatera sela občine Blance v političnem okraju brežiškem. V občini Brezje je l. 1898 bila dvakrat toča ter pobila vse poljske pridelke, da tudi krmo za živino. V mesecu juliju l. 1899 je naredila toča v tej občini uradno dokazane škode 86.970 K. Dne 27. aprila t. l. je naredil mraz v ondotnih vinogradih škode vsaj za 40.000 K. V katastralni občini Šedum, ki spada k politični občini Senovo, je naredil zadnji mraz gotovo za 18.000 K škode. Sela Zaratje, Klanje, Prikrance, Handjija in Osredok, ki spadajo k politični občini Blanca, je škode vsaj za 30.000 K. To pač dokazuje, da si imenovane občine ne morejo nakupiti potrebnih priprav in smodnika za streljanje proti toči. Podpisani poslanci torej predlagajo: Visoka zbornica naj sklene: Od c. kr. vlade zahtevamo, naj se občinam Blanca, Brezje, Senovo v pol. okraju Brezice z državnim denarjem pomaga, da si nakupi topiče in smodnik za streljanje proti toči. Žičkar, dr. Gregorec, Robič, Berks itd. — II. Poslanec Žičkar in tovariši predlagajo: Dne 27. aprila t. l. je naredil mraz v vinogradih brežiškega okraja veliko škode. Prizadete so posebno občine Buče, Zdole, Podsreda, Lastnič, Verače, Virstanj, Sv. Peter pri gorah, Sopote, Veternik, Brezje, Senovo, Blanca. Ker je večina teh občin že l. 1896, 1898 in 1899 vsled večkratne toče in povodnji trpela ogromno škodo, nastala je med ondotnim prebivalstvom taka revščina, da nameravajo mnogi posestniki prodati svoja posestva, ki jim ne dajejo več zadostnega živeža. Mnogi so prodali živino, in da bi si jo zopet nakupili, nimajo denarja. Vsled tega polja ne morajo gnojiti in nasledak tega bo, da jim bo neslo malo ali pa nič. Podpisani poslanci predlagajo torej: Visoka zbornica naj sklene: Od c. kr. vlade zahtevamo, da podari prebivalcem političnega okraja brežiškega, ki so povodom raznih uim posebno mraza, močno oskudovani, iz državnega zaklada znatne podpore. Žičkar, Robič Berks.

Kmetijsko društvo v Konjicah je tako prestrašilo ondotne nemške trgovce,

da so si dali kar slovenske lepake tiskati. Posilileški trgovec Kupnik priporoča na svojih lepakih v slovenskem jeziku celo »fršno kristjansko robo«. Konjiški Slovenci v trgu in iz okolice, podpirajte slovenske trgovce in kmetijsko društvo.

V Št. Ilju v Slov. goricah so ljudje zelo nevoljni. Nedavno je dobilo zelo veliko število starišev (okoli 200?) občutne kazni za šolske zamude svojih otrok. Za 8 dni zamude se plača 2 K. Ljudje, ki potrebujejo sedaj denar za druge prevažne potrebe, se radovedno povprašujejo: Kje sta bila Pistor in Fišeder, da v krajnem šolskem svetu nista mezinca ganila za ubogo ljudstvo? Ljubezen in skrb za ubogo ljudstvo se kaže pri nemških udih šentiljskega krajnega šolskega sveta zmeraj v lepši luči. Šentiljčani si bodo to zapomnili!

Volitve za šentiljski občinski zastop se bližajo. Nemška stranka dela z vsemi sredstvi, da bi si priborila zopet nadvlado nad slovenskim prebivalstvom. Toda slovenskemu ljudstvu so se začele odpirati oči. Od dne do dne jasneje spoznava, da nemška stranka ne skrbi za njegov blagor. Še ni dolgo in vsilili so Šentiljčanom šulferanjsko šolo, za katero se bo moralo občutno plačevati, potem je prišlo pretenje s kaznijo in zaporom, ako se ne bodo naznanili za šolo godni otroci, sedaj so prišle velike kazni za šolske zamude. Zato pa se bodo letos pri občinskih volitvah Šentiljčani postavili na lastne noge, kajti tudi med seboj imajo dovolj sposobnih in pametnih mož, ki jim bodo vladali občno. Doslej so imeli Šentiljčani občinskega predstojnika izposojenega iz Spielfelda. Pistor namreč prebiva v Spielfeldu.

Iz poslanskih krogov se nam piše o grofu Stürghu: Grof Stürgh je letos ud avstrijske delegacije. Ko je pred par dnevi cesar sprejel avstrijsko delegacijo ter po svoji navadi ogovoril vsakega delegata, je vprašal grofa Stürgha, ali ni bilo letos nobenega slovenskega deželne poslanca v graškem deželnem zboru. Grof je moral reči: »Nobenega«. »Zakaj pa ne?« vpraša svitli cesar; »pravega vzroka ne vem« odgovori Stürgh. To vam je nevednež. Zakaj pa ni bral oklica slovenskih deželnih poslancev, bi bil lahko zvedel, če že res ni znal za pravi vzrok, radi katerega ni bilo slovenskih poslancev več v Gradcu. Potem se je grof Stürgh pobahal češ: »smo pa mi, nemški poslanci, toliko bolj skrbeli za štajarske Slovence.« Da ga ni sram, tako govoriti pred svetlim cesarjem! Kdaj in kje ste pa skrbeli gospod grof za Slovence? Ste morda ustanovili nekaj slovenskih šol? Ste našim slovenskim vinogradnikom dovolili mnogo brezobrestnega posojila? Ste namesto nemškega trtnoušnega komisarja postavili tacega, ki razumeva slovenski? Ste namesto nemških učiteljev in profesorjev na mariborskih, celjskih in ptujskih šolah postavili slovenske učitelje? Ali ste nam kaj davka znižali? Ne, nič od vsega tega! Saj ste deželne doklade zvišali od 40% na 44%, pa ste napravili nov velikanski dolg za štajarsko deželo! Zakaj niste tega povedali presvitlemu cesarju?

Na Zavrču se je sklenilo: Na stotine zbrani volilci iz Haloz na shodu ptujskega katol. polit. društva »Pozor« vršečem se dne 6. majnika v Zavrču, soglašajo z onimi v Jarenini, pri Sv. Marjeti, v Bišu in v Kozjem ter izrekajo državnemu in deželnemu poslancu gosp. Žičkarju ter deželnemu poslancu gosp. dr. Jurteli popolno in neomejeno zaupanje, ter zahtevajo samoupravo Spodnjega Štajarja, slov. gimnazijo v Ptuj, slovensko meščansko šolo v Št. Juriju na južni žel., slovensko učiteljsko in vinarsko ter sadjarsko šolo v Mariboru, nadsodišče in vseučilišče v Ljubljani, pravičen volilni red, razdelitev kmetijske družbe in ustanovitev narodnih skupin v deželnem zboru. Končno najodločneje obsojajo graško deputacijo in zlorabljenje slovenskih kmetov za to od zgoraj naročeno in plačano komedijo ter

odobrujejo izstop slovenskih poslancev. Proč od Gradca!

Utonil je dne 10. maja v Dravi pri Rušah učenec 4 razreda Karol Fukn. Fant, ki se je že večkrat sam vozil čez Dravo, se je na dan nesreče igraje gugal v čolnu. Čoln se prevrne in valovi deroče Drave izroče fanta neusmiljeni smrti.

Bralno društvo ali posamezne osebe, ki si želijo lanskih letnikov »Slov. Gosp.«, »Domovine« in »Mira«, naj se oglasi pri blag. gosp. dr. J. Hrašovcu v Celju, ki jih blagohotno podari.

Društvene zadeve.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja. Sv. Vid na Ponkvi K 17-70, Sv. Danijel v Razboru K 15-14, Konjice K 58-16, Veržetje K 20, Pameče K 10, Jarenina K 200, Sv. Pavel pri Preboldu K 81, Teharje K 18, Sv. Štefan pri Žusmu K 11-02, Dobje K 16-80.

V Jarenini bo prihodnji ponedeljek ob 7. uri zjutraj v hiši Fišerjevi prednašal dež. potovalni učitelj Jelovšek za kmetijsko zadruho o mlekarici in o živinoreji. Gospodari jareninski, pridite polnoštevilno!

Kmetijske zadruge v Jarenini tretji podučni shod zadnje nedelje je bil mnogoštevilno obiskan. Potovalni učitelj Belé je poljudno govoril o žvepljanju vinogradov ter o škodljivcih sadnega drevja, zadržni potovalni učitelj Kač pa je navdušeno razpravljal o mlekarici in o povzdigi živinoreje ter sploh o napredku našega kmečkega ljudstva.

Jareninsko politično društvo bo v nedeljo dne 27. maja priredilo pri Št. Ilju v Slov. gor. političen shod. Natančneje vsopred prihodnjič.

Sv. Jakob v Slov. gor. Tukajšna kmetijska zadruga priredi prihodnjo nedeljo 20. majnika ob 3. uri popoldan v privatnej hiši gostilničarja Peklar zborovanje s tem le sporedom: 1) pozdrav, 2) teoretični pouk dež. potovalnega učitelja g. M. Jelovškega o povzdigi govedoreje, o pridelovanju več in boljše krme, kakor tudi o mlekarstvu in boljšem izkoriščanju tega pridelka, 3) razni predlogi.

Kmetijsko društvo v Leskovcu imelo bode 24. majnika ob 3. popoldne v šolskih prostorih glavno zborovanje, katero se bo vršilo po sledečem sporedu: 1) gosp. I. Kač govori o živinoreji, sadjereji in posojilnici, 2) prosti nasveti in razgovori o kmetijstvu itd., 3) po zborovanju v gostilni J. Kmeteca prosta zabava, petje in tamburaši.

Odbor akad.-tehn. društva »Triglav« v Gradcu sestavi se je na prvem občnem zboru v poletnem tečaju 1900, dne 5. maja sledeče: predsednik med. E. Dereani, podpredsednik Pavel Kanc; tajnik jur. K. Vobič; blagajnik jur. V. Sernec; knjižničar jur. I. Spitzer; gospodar med. Srečko Lebar; odbornika namestnik med. A. Jesih.

Gospodarske stvari.

Pouk*) o pokončevanju trtne ali grozdne plesnobe (Oidium Tuckeri).

Trtna ali grozdna plesnoba je na Štajarskem v zadnjih dveh letih mnogo škode naredila in po nekaterih krajih pričakovani pridelek popolnoma uničila. Ta glivica bode se gotovo tudi letos prikazala, zato je potrebno, da se pravočasno in energično pokončuje.

Ta glivica se pokaže hitro ko je trta odevela (včasih tudi že predno cvete) na

*) Ta »pouk« je občinam razposlal visoki deželni odbor štajarski. List, s katerega je »Slov. Gospodar« danes oskrbel ponatis, doposlal nam je prijatelj. List bil je pribit na občinske hiši, veter ga je odnesel daleč na cesto, tukaj ga je raztrganega naš prijatelj pobral in doposlal nam, ker »pouka« nam deželni odbor ni doposlal. Tudi dotična občina dobila je iz Gradca jeden jedini odtis, in valed tega nas prijatelj prosi, naj bi tamošnjim občanom postregli mi, naj bi jim »Slov. Gospodar« dal obilnejše, kakor deželni odbor.

zelenih mladikah v podobi belih, jako tankih pajčevinastih nitij, ki naglo rasejo ter prehajajo tudi na listje in na jagode. Vsi popadani deli trte nam kažejo manj ali bolj gosto, belo, pepelu ali moki podobno preprogo, ki diši po plesnivem — in so čim dalje tem bolj umazane, pozneje pa rjavocrne barve.

Vsi popadani deli zaostanejo v rasti; bolne jagode zaostanejo za zdravimi ter ne dozori, ako tudi je vreme še tako. Ob deževnem vremenu jagode razpokajo in zgrijejo, ob suhem pa se zgrbančijo in posušijo.

Ta zajedavka more uničiti ves vinski pridelek ter tudi zelo škoduje trsu, ako ji človek ni nasprotoval o pravem času.

Od vseh sredstev, ki se priporočajo zoper to bolezen, je najboljša in najgotovje čisti in drobno zmleti žvepleni prah. S tem prahom se morajo vsi deli trte najmanj trikrat potresti, in sicer: prvič takoj po razvitju mladih poganjkov (ko so ti en peden dolgi), drugič pred cvetom in tretjič hitro po cvetju.

Ako se pa grozdna plesnoba pozneje vendarle prikaže na posameznih trtah, morajo se te, kakor tudi vse blizu teh stoječe trte — ki sicer niso bolne — še enkrat žvepljati.

Žvepljati moramo ob mirnih, toplih in solčnih dneh, in še le tedaj, ko se rosa posuši. Ako začne deževati predno je preteklo 24 ur po žvepljanju, mora se žvepljanje ponoviti, kakor hitro je zopet lepo vreme.

Žvepljati se mora sploh tako, da se po žvepljanju fino vsi deli trte, ne pa tako, da bi se razsipalo žveplo kar kupoma na posamezne dele.

Žveplo uniči samo grozdno plesnobo, ne pa tudi strupene rose ali peronosporo; treba je toraj trte žvepljati in skropiti.

Za vinograd, ki meri eno oralo (1600 kvadratnih klaftrov) je treba: za prvo žvepljanje okoli 10 kil, za drugo žvepljanje okoli 15 kil in za tretje žvepljanje okoli 20 kil in takega žvepla kakor je zgoraj popisano.

Tako žveplo si posestniki lahko naročijo pri obeh deželnih kemičnih poskušališčih v Mariboru in v Gradcu, ki se tam oddaja v žaklijah od 50 kil za 4 gld. Manje kot 50 kil se ga ne more dobiti.

Žveplja se z ročnimi mehi ali pa s tako imenovanimi »nahrbtnimi žvepljarji«. Dobri nahrbtni žvepljarji se tudi dobijo pri navedenih kemičnih poskušališčih, in sicer: Styria za 5 gld. 50 kr. in Vindobona za 10 gld. 35 kr. komad (ako si kdo tak žvepljar naroči, naj z naročitvijo ob enem tudi denar za njega vpošlje). Ročni mehovi se lahko dobijo pri vsakem večjem trgovcu na deželi za gld. 2-50 do 4 gld.

Ako se grozdje žveplja v poznem poletju, dobi vino okus po žveplu ali boljše rečeno po žveplenem vodiku. Ta okus se lahko odpravi s tem, da se vino — kakor hitro se sčisti — pretoči skozi pipo, na katerej se nahaja čopič od čiste slame (tako, da se vino dobro razprši ter pride s čistim zrakom v dotiko) in se potem vlije v zdrave, čiste sode, v katere se je poprej vžgalo žveplo (Einschlag). Črez tri do štiri tedne pozneje se mora vino drugič pretočiti in zgubi na ta način kmalu neprijetni okus.

Loterijske številke.

Dunaj: 12. maja 1900. 11, 90, 56, 66, 10
Gradec: » » » 59, 23, 5, 19, 44

Slovenci, Slovenke!
podpirajte »Našo stražo«;
pristopajte k »Družbi sv. Cirila in Metoda«.
Štajarski Slovenci,
dajte za mariborsko šolo

da so si dali kar slovenske lepake tiskati. Posilileški trgovec Kupnik priporoča na svojih lepakih v slovenskem jeziku celo »fršno kristjansko robo«. Konjiški Slovenci v trgu in iz okolice, podpirajte slovenske trgovce in kmetijsko društvo.

V Št. Ilju v Slov. goricah so ljudje zelo nevoljni. Nedavno je dobilo zelo veliko število starišev (okoli 200?) občutne kazni za šolske zamude svojih otrok. Za 8 dni zamude se plača 2 K. Ljudje, ki potrebujejo sedaj denar za druge prevažne potrebe, se radovedno povprašujejo: Kje sta bila Pistor in Fišeder, da v krajnem šolskem svetu nista mezinca ganila za ubogo ljudstvo? Ljubezen in skrb za ubogo ljudstvo se kaže pri nemških udih šentiljskega krajnega šolskega sveta zmeraj v lepši luči. Šentiljčani si bodo to zapomnili!

Volitve za šentiljski občinski zastop se bližajo. Nemška stranka dela z vsemi sredstvi, da bi si priborila zopet nadvlado nad slovenskim prebivalstvom. Toda slovenskemu ljudstvu so se začele odpirati oči. Od dne do dne jasneje spoznava, da nemška stranka ne skrbi za njegov blagor. Še ni dolgo in vsilili so Šentiljčanom šulferanjsko šolo, za katero se bo moralo občutno plačevati, potem je prišlo pretenje s kaznijo in zaporom, ako se ne bodo naznanili za šolo godni otroci, sedaj so prišle velike kazni za šolske zamude. Zato pa se bodo letos pri občinskih volitvah Šentiljčani postavili na lastne noge, kajti tudi med seboj imajo dovolj sposobnih in pametnih mož, ki jim bodo vladali občno. Doslej so imeli Šentiljčani občinskega predstojnika izposojenega iz Spielfelda. Pistor namreč prebiva v Spielfeldu.

Iz poslanskih krogov se nam piše o grofu Stürghu: Grof Stürgh je letos ud avstrijske delegacije. Ko je pred par dnevi cesar sprejel avstrijsko delegacijo ter po svoji navadi ogovoril vsakega delegata, je vprašal grofa Stürgha, ali ni bilo letos nobenega slovenskega deželne poslanca v graškem deželnem zboru. Grof je moral reči: »Nobenega«. »Zakaj pa ne?« vpraša svitli cesar; »pravega vzroka ne vem« odgovori Stürgh. To vam je nevednež. Zakaj pa ni bral oklica slovenskih deželnih poslancev, bi bil lahko zvedel, če že res ni znal za pravi vzrok, radi katerega ni bilo slovenskih poslancev več v Gradcu. Potem se je grof Stürgh pobahal češ: »smo pa mi, nemški poslanci, toliko bolj skrbeli za štajarske Slovence.« Da ga ni sram, tako govoriti pred svitlim cesarjem! Kdaj in kje ste pa skrbeli gospod grof za Slovence? Ste morda ustanovili nekaj slovenskih šol? Ste našim slovenskim vinogradnikom dovolili mnogo brezobrestnega posojila? Ste namesto nemškega trtnoušnega komisarja postavili tacega, ki razumeva slovenski? Ste namesto nemških učiteljev in profesorjev na mariborskih, celjskih in ptujskih šolah nastavili slovenske učitelje? Ali ste nam kaj davka znižali? Ne, nič od vsega tega! Saj ste deželne doklade zvišali od 40% na 44%, pa ste napravili nov velikanski dolg za štajarsko deželo! Zakaj niste tega povedali presvitlemu cesarju?

Na Zavrču se je sklenilo: Na stotine zbrani volilci iz Haloz na shodu ptujskega katol. polit. društva »Pozor« vršečem se dne 6. majnika v Zavrču, soglašajo z onimi v Jarenini, pri Sv. Marjeti, v Bišu in v Kozjem ter izrekajo državnemu in deželnemu poslancu gosp. Žičkarju ter deželnemu poslancu gosp. dr. Jurteli popolno in neomejeno zaupanje, ter zahtevajo samoupravo Spodnjega Štajarja, slov. gimnazijo v Ptuj, slovensko meščansko šolo v Št. Juriju na južni žel., slovensko učiteljsko in vinarsko ter sadjarsko šolo v Mariboru, nadsodišče in vseučilišče v Ljubljani, pravičen volilni red, razdelitev kmetijske družbe in ustanovitev narodnih skupin v deželnem zboru. Končno najodločneje obsojajo graško deputacijo in zlorabljenost slovenskih kmetov za to od zgoraj naročeno in plačano komedijo ter

odobrujejo izstop slovenskih poslancev. Proč od Gradca!

Utonil je dne 10. maja v Dravi pri Rušah učenec 4 razreda Karol Fukn. Fant, ki se je že večkrat sam vozil čez Dravo, se je na dan nesreče igraje gugal v čolnu. Čoln se prevrne in valovi deroče Drave izroče fanta neusmiljeni smrti.

Bralno društvo ali posamezne osebe, ki si želijo lanskim letnikom »Slov. Gosp.«, »Domovine« in »Mira«, naj se oglasi pri blag. gosp. dr. J. Hrašovcu v Celju, ki jih blagohotno podari.

Društvene zadeve.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja. Sv. Vid na Ponkvi K 17-70, Sv. Danijel v Razboru K 15-14, Konjice K 58-16, Veržeje K 20, Pameče K 10, Jarenina K 200, Sv. Pavel pri Preboldu K 81, Teharje K 18, Sv. Štefan pri Žusmu K 11-02, Dobje K 16-80.

V Jarenini bo prihodnji ponedeljek ob 7. uri zjutraj v hiši Fišerjevi prednašal dež. potovalni učitelj Jelovšek za kmetijsko zadruho o mlekarici in o živinoreji. Gospodari jareninski, pridite polnoštevilno!

Kmetijske zadruge v Jarenini tretji podučni shod zadnje nedelje je bil mnogoštevilno obiskan. Potovalni učitelj Belé je poljudno govoril o žvepljanju vinogradov ter o škodljivcih sadnega drevja, zadržni potovalni učitelj Kač pa je navdušeno razpravljal o mlekarici in o povzdigi živinoreje ter sploh o napredku našega kmečkega ljudstva.

Jareninsko politično društvo bo v nedeljo dne 27. maja priredilo pri Št. Ilju v Slov. gor. političen shod. Natančneje vspešni prihodnjič.

Sv. Jakob v Slov. gor. Tukajšna kmetijska zadruga priredi prihodnjo nedeljo 20. majnika ob 3. uri popoldan v privatni hiši gostilničarja Peklar zborovanje s tem le sporedom: 1) pozdrav, 2) teoretični pouk dež. potovalnega učitelja g. M. Jelovškega o povzdigi govedoreje, o pridelovanju več in boljše krme, kakor tudi o mlekarstvu in boljšem izkoriščanju tega pridelka, 3) razni predlogi.

Kmetijsko društvo v Leskovcu imelo bode 24. majnika ob 3. popoldne v šolskih prostorih glavno zborovanje, katero se bo vršilo po sledečem sporedu: 1) gosp. I. Kač govori o živinoreji, sadjereji in posojilnici, 2) prosti nasveti in razgovori o kmetijstvu itd., 3) po zborovanju v gostilni J. Kmeteca prosta zabava, petje in tamburaši.

Odbor akad.-tehn. društva »Triglav« v Gradcu sestavi se je na prvem občnem zboru v poletnem tečaju 1900, dne 5. maja sledeče: predsednik med. E. Dereani, podpredsednik Pavel Kanc; tajnik jur. K. Vobič; blagajnik jur. V. Sernec; knjižničar jur. I. Spitzer; gospodar med. Srečko Lebar; odbornika namestnik med. A. Jesih.

Gospodarske stvari.

Pouk*) o pokončevanju trtne ali grozdne plesnobe (Oidium Tuckeri).

Trtna ali grozdna plesnoba je na Štajarskem v zadnjih dveh letih mnogo škode naredila in po nekaterih krajih pričakovani pridelek popolnoma uničila. Ta glivica bode se gotovo tudi letos prikazala, zato je potrebno, da se pravočasno in energično pokončuje.

Ta glivica se pokaže hitro ko je trta odevla (včasih tudi že predno cvete) na

*) Ta »pouk« je občinam razposlal visoki deželni odbor štajarski. List, s katerega je »Slov. Gospodar« danes oskrbel ponatis, doposlal nam je prijatelj. List bil je pribit na občinske hiši, veter ga je odnesel daleč na cesto, tukaj ga je raztrganega naš prijatelj pobral in doposlal nam, ker »pouka« nam deželni odbor ni doposlal. Tudi dotična občina dobila je iz Gradca jeden jedini odtis, in valed tega nas prijatelj prosi, naj bi tamošnjim občanom postregli mi, naj bi jim »Slov. Gospodar« dal obilnejše, kakor deželni odbor.

zelenih mladikah v podobi belih, jako tankih pajčevinastih nitij, ki naglo rasejo ter prehajajo tudi na listje in na jagode. Vsi popadani deli trte nam kažejo manj ali bolj gosto, belo, pepelu ali moki podobno preprogo, ki diši po plesnivem — in so čim dalje tem bolj umazane, pozneje pa rjavocrne barve.

Vsi popadani deli zaostanejo v rasti; bolne jagode zaostanejo za zdravimi ter ne dozori, ako tudi je vreme še tako. Ob deževnem vremenu jagode razpokajo in zgrijejo, ob suhem pa se zgrbančijo in posušijo.

Ta zajedavka more uničiti ves vinski pridelek ter tudi zelo škoduje trsu, ako ji človek ni nasprotoval o pravem času.

Od vseh sredstev, ki se priporočajo zoper to bolezen, je najboljša in najgotovje čisti in drobno zmleti žvepleni prah. S tem prahom se morajo vsi deli trte najmanj trikrat potresti, in sicer: prvič takoj po razvitju mladih poganjkov (ko so ti en peden dolgi), drugič pred cvetom in tretjič hitro po cvetju.

Ako se pa grozdna plesnoba pozneje vendarle prikaže na posameznih trtah, morajo se te, kakor tudi vse blizu teh stoječe trte — ki sicer niso bolne — še enkrat žveplati.

Žveplati moramo ob mirnih, toplih in solčnih dneh, in še le tedaj, ko se rosa posuši. Ako začne deževati predno je preteklo 24 ur po žveplanju, mora se žveplanje ponoviti, kakor hitro je zopet lepo vreme.

Žveplati se mora sploh tako, da se po žveplanju fino vsi deli trte, ne pa tako, da bi se razsipalo žveplo kar kupoma na posamezne dele.

Žveplo uniči samo grozdno plesnobo, ne pa tudi strupene rose ali peronosporo; treba je toraj trte žveplati in skropiti.

Za vinograd, ki meri eno oralo (1600 kvadratnih klaftrov) je treba: za prvo žveplanje okoli 10 kil, za drugo žveplanje okoli 15 kil in za tretje žveplanje okoli 20 kil in takega žvepla kakor je zgoraj popisano.

Tako žveplo si posestniki lahko naročijo pri obeh deželnih kemičnih poskušališčih v Mariboru in v Gradcu, ki se tam oddaja v zaklijih od 50 kil za 4 gld. Manje kot 50 kil se ga ne more dobiti.

Žveplja se z ročnimi mehi ali pa s tako imenovanimi »nahrbtnimi žvepljarji«. Dobri nahrbtni žvepljarji se tudi dobijo pri navedenih kemičnih poskušališčih, in sicer: Styria za 5 gld. 50 kr. in Vindobona za 10 gld. 35 kr. komad (ako si kdo tak žvepljar naroči, naj z naročitvijo ob enem tudi denar za njega vpošlje). Ročni mehovi se lahko dobijo pri vsakem večjem trgovcu na deželi za gld. 2-50 do 4 gld.

Ako se grozdje žveplja v poznem poletju, dobi vino okus po žveplu ali bolj rečeno po žveplenem vodiku. Ta okus se lahko odpravi s tem, da se vino — kakor hitro se sčisti — pretoči skozi pipo, na katere se nahaja čopič od čiste slame (tako, da se vino dobro razprši ter pride s čistim zrakom v dotiko) in se potem vlije v zdrave, čiste sode, v katere se je poprej vžgalo žveplo (Einschlag). Črez tri do štiri tedne pozneje se mora vino drugič pretočiti in zgubi na ta način kmalu neprijetni okus.

Loterijske številke.

Dunaj: 12. maja 1900. 11, 90, 56, 66, 10
Gradec: » » » 59, 23, 5, 19, 44

Slovenci, Slovenke!
podpirajte »Našo stražo«;
pristopajte k »Družbi sv. Cirila in Metoda«.
Štajarski Slovenci,
dajte za mariborsko šolo